

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 628/2022
15.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.132/21 од 08.02.2022. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 103/22 од 19.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 15. јуна 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.132/21 од 08.02.2022. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 103/22 од 19.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.132/21 од 08.02.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио два кривична дела недавање издржавања из члана 195.став 1. Кривичног законика, па му је за свако кривично дело утврђена казна затвора у трајању од по три месеца, након чега му је изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да исту неће издржати уколико у року проверавања од две године не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 8.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.103/22 од 19.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.132/21 од 08.02.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА–адвокат Марко Томовић због повреде закона из члана 485.став 4. у вези члана 439.тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног да ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 485. став 4. у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да дело за које је окривљени осуђен није кривично дело, обзиром да је непосредно пре предузимања радње извршења кривичног дела, односно дана ...04.2021. године окривљеном преминуо отац, услед чега је окривљени имао трошкове везано за сахрану из ког разлога у периоду од 06.05.2021. године до 19.07.2021. године није давао издржавање за малолетну децу а да је бивша супруга окривљеног у свом исказу истакла да због тих околности није вршила „притисак“ на окривљеног да у овом периоду плаћа издржавање јер се она налази у радном односу, као и да је окривљени током кривичног поступка измирио доспеле обавезе издржавања. Имајући наведено у виду, те чињеницу да је застој у плаћању трајао свега два месеца и да деца због тога нису оскудевала у било чему, бранилац сматра да је степен кривице низак, да су штетне последице одсутне и да окривљеног треба ослободити од оптужбе применом института дела малог значаја у смислу члана 18. став 1.КЗ.

Надаље, бранилац у захтеву истиче да наведене околности представљају оправдане разлоге за недавање издржавања прописаних чланом 195. став 2.КЗ због чега у радњама окривљеног нема противправности па је исти применом наведене одредбе КЗ-а морао бити ослобођен од оптужбе.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, били су предмет разматрања Вишег суда у Чачку, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против пресуде Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.132/21 од 08.02.2022. године. Виши суд у Чачку, као другостепени, ове наводе оценио је неоснованим и о томе на страни 2. став 6,7. и 8. и страна 3. став 1. и 2. своје одлуке Кж1 бр.103/22 од 19.05.2022. године изнео јасне и довољне разлоге, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Марка Томовића, одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић